

PRENUMERATA.

Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.

Oddzielna przedpłata na dodatek poranny przyjmowana być nie może.

Dziś: Jana Apostoła w Oleju.
Sobota: Domicelli Panny.
Niedz.: Stanisława B. M. N. M. P. E.
Poniedziałek: Grzegorza Naz. D. K.

KURJER WARSZAWSKI.

Dodatek poranny.

Wschód słońca o godzinie 4 minut 25.
Zachód " " 7 " 29.
Długość dnia godzin 15 " 4.
Przybyło " " 7 " 26.

Wschód księżyca o godzinie 5 minut 59 c.
Zachód " " 4 " 14 w
Wysokość wody na Wiśle stóp 5 cali 3
Dziś o godzinie 4-ej rano ciepła 8° R.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garbontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne i małe ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor codziennie o 8-ej rano do 8-ej wiecz.; w niedziele i święta od 10 do 1 w poł.

Wtorek: Izidora Or. i Antonina B.
Środa: Mamerta Biskupa.
Czwartek: Pankracego Męcz.
Piątek: Serwacego Biskupa.

Administracja, Drukarnia i Redakcja: plac Teatralny nr 9.—Telefon Redakcji nr 126.—Telefon Administr. 141.

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Gościwita bł.; jutro Ludomila św.
Nabożeństwa: Z powodu pierwszego piątku nowo rozpoczętego miesiąca w kościołach: Przemienienia Pańskiego przy ulicy Piwnej i Opieki św. Józefa na Krak.-Przedm. o 9-ej zrana wotywy; w kościele św. Trójcy na Solcu o 9½ zrana wotywa ku uczczeniu Młki Pana Jezusa.

Zgromadzenia: Miesięczne posiedzenie pań protektorek Towarzystwa opieki nad biednymi matkami i ich dziećmi. (Lokal Towarzystwa, Marszałkowska 56—1-sza z południa.)—Sesja kwartalna zgromadzenia malarzy pokojowych. (Sala magistratu—5 po południu.)—Posiedzenie członków komitetu chemiczno-fizycznego wystawy higienicznej. (Wydział inżynierji przy magistracie—8 wieczorem.)

Wystawy: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak.-Przedm. № 15—od 10-ej rano do 6-ej po południu.)—Wystawa obrazów A. Krywulki. (Hotel Europejski—od 10-ej rano do 6-ej po południu.)

Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajduje się na dzień dzisiejszy rs. 78 kop. 4½. (Wykup, prolongata, oraz wydawanie pożyczek uskutecznia się od godziny 9-ej rano do 12-ej w południe i od 4-ej do 5-ej po południu.)

Koncert: Wieczór Towarzystwa muzycznego. (Sale reduktowe—8-ma wieczorem.)

Teatru: Wielki: dziś „Arria i Messalina”, jutro „Wesele Figara” (występ gościnny pani Zofji Friderici-Jakowickiej); —Rozmaitości: dziś „Pierwsza miłość” i „Pan Geldnab”, jutro „Zmykajmy” (1-szy raz); —Nowy (przy ulicy Królewskiej): dziś „Gasparone”, jutro „Dorożka № 117” i „Djanna” (1-szy raz). (8 wieczorem.)

Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od 10-ej rano do wieczora.)

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Nowe przepisy o pobieraniu podatku od koni na korzyść miast nie będą, według zapewnień gazet rosyjskich, przejrane podczas bieżącej sesji w radzie państwa. Projekt zostanie przede wszystkim przesłany p. ministrowi spraw wewnętrznych, a dopiero potem wejdzie do rady państwa.

— Wobec otrzymanych wiadomości o ustaniu epidemji w Budapeszcie i Catanji p. minister spraw wewnętrznych zniósł kwarantannę w Odessie i innych portach południowych dla okrętów przybywających z portów dunajskich i pobrażczy morza Adriatyckiego.

— Stosownie do rozporządzenia ministerjum komunikacyi, na wszystkich stacjach kolei terespolskiej przy kasach biletowych wywieszono w miejscach widocznych taryfy opłat komunikacyi miejscowej.

— Urzędnicy i oficjałści kolei dąbrowskiej świeżo otrzymali do podpisania cyrkularz, na mocy któ-

rego osoby pozostające na służbie, wrazie otrzymania dymisji dla dowiedzionych im wykroczeń, nie będą miały prawa do poszukiwania pretensyj swych na drodze sądowej.

— Rady opiekuńcze ubogich na czas lata zawieszają posiedzenia, opiekunowie jednak, w razie potrzeby, załatwiać będą prośby biednych.

— W dniu onegdajszym komisja inspekcyjna pod przewodnictwem inżyniera Gnoińskiego wyjeżdżała na rewizję linii kolei nadwiślańskiej od Pragi do Łukowa. Komisja powróci pociągiem kolei terespolskiej do Pragi.

— W dniu dzisiejszym rozpoczęto roboty kanalizacyjne przy ulicy Nowosensatorskiej, z częściowem zamknięciem ruchu kołowego.

— Do dnia 13-go b. m. uiszczoną być ma za rok bieżący składka od ubezpieczenia zabudowań w Warszawie i na Pradze położonych. Składkę wnoszą należy do kasy m. Warszawy w powyższym terminie, gdyż do opóźniających się będzie stosowana egzekucja, a oprócz tego doliczany procent w stosunku 1% za każdy miesiąc opóźnienia.

— Posiedzenia wydziałów w Towarzystwie dobroczynności od d. 1-go b. m. do 30-go października odbywać się będą o godzinie 6-ej wieczorem.

— Ogólne zebranie członków Stowarzyszenia subjektów handlowych wyznania mojżeszowego odbędzie się w d. 15-ym b. m.

— Wynalazca żniwiarki zwanej „Przodownicą”, p. Florjan Grubiński, otrzymał od petersburskiego wolno-ekonomicznego Towarzystwa w nagrodę wielki złoty medal zwany „zarubińskim”.

— Prezes wydziału dochodów nie stałych, Józef hr. Krasinski, pragnąc przyczynić się do zwiększenia funduszu na budowę filji zakładu starców i kalek w zabudowaniach podominikańskich przy ulicy Freta, postanowił połowę dochodu, osiągniętego z wystawy starożytności, urządzonej w hotelu Europejskim, przeznaczyć na ten cel.

— Z literatury.
* Nakładem *Prawdy*, której dodatki naukowe wzbogaciły kilkoma nabytkami dział prac socjologicznych w naszym piśmiennictwie, wyszło świeżo z druku wielkie dzieło Lewisa Morgana p. t. „Społeczeństwo pierwotne, czyli badanie kolei ludzkiego

postępu od dzikości przez barbarzyństwo do cywilizacji”.

Przekład odznacza się rzadką czystością języka, książkę zaś zaleca bogactwo treści.

* Zeszyt 89-ty *Słownika geograficznego* wyszedł z druku i zawiera następujące obszerniejsze artykuły: Płowce, Pniewo, Pobiedziska, Poczajów, Poddebice, Podgórze, Podhajce, Podhale i Podhorce.

— Ku czci Kraszewskiego.

Kłosa w ostatnim numerze swoim, powołując się na żądanie Kraszewskiego, wyrażone tak w listach do przyjaciół, jak i w testamentie, aby serce jego złożono w kościele św. Krzyża, gdzie był ochrzczony, dla upamiętnienia tej jego chęci, skoro spełniona być nie może, umieszczenia przynajmniej w tym kościele tablicę marmurową z odpowiednim napisem.

Podnosimy i popieramy tę myśl najserdeczniej, sądzymy jednak, że Warszawa powinna ją sama urzeczywistnić, nie oglądając się na pomoc zamiejscową, która zresztą potrzebną będzie dla wzniesienia pomnika projektowanego gdzieindziej.

Koszt tablicy marmurowej, o której mowa, nie wyniosł więcej nad 1,000 rs., czyliż więc w mieście naszym nie znajdzie się tysiąca osób, któreby na ten cel złożyć chciały po rublu?...

Przy sposobności zaznaczyć musimy, że początkowanie w tej sprawie wyszło od zarządu drukarni naszego pisma, która już w dniu nabożeństwa za ś. p. Kraszewskiego zebrała pomiędzy sobą i złożyła w kantorze naszym rs. 10 „na wmurowanie tablicy pamiątkowej w jedną ze ścian kościoła św. Krzyża”.

Odnosną wzmiankę zamieścił *Kurjer* w numerze 106-ym.

— Ze sztuki.

* Na wystawę Krywulki przybyły dwa obrazy Jana Matejki.

Pierwszy średnich rozmiarów pt. „Ostatnie chwile Zygmunta Augusta” przedstawia chwile konania tego monarchy na wspianiem łożu zamkowej sypialni, w otoczeniu duchowieństwa, rodziny i dworu.

Drugim, zatytułowany „Pieśnią”, odwziera kobietę wyjętą z „Joanny d'Arc”, znanej naszym czytelnikom z wystawy sztuk pięknych.

Obrazy przybyły w dniu wczorajszym będą wystawione w odpowiednim otoczeniu dekoracyjnem.

Jednocześnie przybyły obrazy: Czesława Jankowskiego (akwarelle) „Spotkanie Skrzetuskiego z Heleną” i „Morituri”, Marji Dulębianki „Motra” i „Stu-

Obrazek naprędce.

Kapryśny marzec ma się ku końcowi.

O tej porze suteryna, w której mieszka stróż Mateusz z rodziną, smutny przedstawia widok.

Wilgoć skrapla się łzawo na ścianach izby, oplakując niedolę mieszkańców. Duszne, ciężkie powietrze tamuje głębszy oddech.

Błade słońce leniwo zagląda do wnętrza, jakby się bało w oko spojrzeć w twarz nędzy i ubóstwa. Z trudnością można rozejrzeć się do koła i dostrzedz zapelniające piwniczny pokój sprzęty: łóżko, kufer, zielony, stół szafkę do naczyń kuchennych i łóżeczka dziecinne...

W kącie przed obrazem Matki Najświętszej migocze lampka olejna, przyświecając blado tym, których potężna wola możnowładca skazuje na ciemności więzienne.

Ten kat, to sanktuarjum rodzinne: świadek łez przelanych w cierpieniu, modłów i prośb słanych w gorącej a naiwnej wierze.

Ileż już razy dzisiaj Mateuszowa przeniosła strąskany wzrok z twarzy chorego dziecięcia, leżącego

nieruchomie w łóżeczku, na twarz Świętej Pocieszicielki, szukając w niej ratunku!...

Próżno szukała go u ludzi...

Doktor, do którego nosiła słabego chłopca, zalecił wynieść go z wilgoci i zaduchu, umieścić w suchym, czystym powietrzu, utrzymując, że w tych jedynie warunkach powrócić może do zdrowia.

Ale z jak wzięć pieniędzy na wynajęcie izby suchej, obszernej i widnej?

Opuścić tu miejsce a szukać innego, gdzieby w zamian za pracę dali mieszkanie godne człowieka?...

Gdzie takie znajdzie?...

Widziała, że panowie, u których szukała z mężem miejsca, mają salony, gabinety i kancelarje, ich żony garderoby i buduary; zazdrościła psom, które żyją z państwem w wysokich, widnych pokojach; słyszała coś o obszernej oborach, ogrzewanych kurnikach dla drobiu, ale zrosła się już z myślą, że guiazdem brata stróża musi być dziura ciasna, wilgotna i ciemna...

Jedyna jej nadzieja—w Bogu.

Jeżeli on ześle wczesną wiosnę, może wówczas jej Franka uzdrowi świeże powietrze.

On sam pytał dziś matki: czy też przedko słońce jasniej zaświeci i ciepło ze sobą przyniesie?...

Bo Franek lubi roić o słońcu... Gdy ono przygrzeje ziemię, wyniosą go z cuchnącej, ciemnej piwnicy do ogrodu, pozwolą słuchać śpiewu ptasząt,

przypatrywać się trawom i kwiatom, wychylającym z ziemi swe nadobne głowy, aby powitać wiosnę...

Franek myśli, że i kwiaty cieszą się z tego, że z ciemnej ziemi mogą wyrzucić na jasny świat boży, tak jak on i tyle podobnych mu biednych dzieci. Marzenia o lecie coraz silniej płaczą się po jego chorej głowinie. W dolatujących go dźwiękach muzyki dosłyszał szelest liści, śpiew ptasząt, gwar dzieci i utonął myślą w tem wesołym otoczeniu letnim.

Z coraz żywszem zajęciem przysłuchuje się chłopczyka muzyce. Wola na matkę, by mu podała harmonijkę. Na niej chce wygrać piosnkę, którą tyle razy słyszał graną przez katarzynkę na rogu ulicy.

Podnosi do ust drobne rączkę, ale złudne ożywienie wyczerpało jego wątłe siły; rączki jego opadają wzdłuż ciała bezwładnie, oczęta zamykają się na zawsze...

Ofiarę wilgoci i zużytego powietrza złożono naza-jutrz do „czarnego pudelka”, którego tak bał się za życia chłopczyka i postawiono pod oknem uchylonem.

Zmęczone czoło chłodzi mu powiew świeżego powietrza, a słońce składa gorący pożegnalny pocałunek na ustach chłopczyka.

Czemż jednak przybyło tak późno!...

A. D.

djum" (główna kobieca), W. Pruszkowskiego „Paleta" oraz Fr. Żmurki „Portret pani F."

* Pewna liczba członków komitetu Towarzystwa sztuk pięknych wyjawia chęć użycia do reprodukcji formie tegorocznego premjum dla członków obraz Witolda Pruszkowskiego p. t. „Święto Matki Bożej Zielnej".

P. Jan Owidzki wykonał większych rozmiarów obraz p. t. „Echo", z przeznaczeniem na wystawę sztuk pięknych.

Wysokie utalentowany rzeźbiarz Piotr Mularski dla poratowania zdrowia na czas dłuższy opuścił Warszawę.

= Wystawa higieniczna.

Posiedzenie komitetu chemiczno-fizycznego wystawy higienicznej odbędzie się dziś, o godzinie 8-ej wieczorem, w wydziale inżynierji przy magistracie.

Jutro, o godzinie 7½ wieczorem, w tejże sali zbiorą się na posiedzenie członkowie zarządu wystawy higienicznej.

= Towarzystwo przeciwzbrodnie.

Nareszcie, po kilkumiesięcznych naradach, projekt ustawy zawierający się towarzystwa przeciw zbrodnie ulicznej został ostatecznie zrehabilitowany.

Ustawę tę ułożyli składający komitet redakcyjny pp. Szwede, Wieniawski, dr. Natansohn, Spiess, i Juszyk.

We właściwym czasie nieomieszkamy podać w streszczeniu statutu towarzystwa, które, ze względu na swój cel żywotny, obchodzi wszystkie warstwy ludności Warszawy.

Na teraz ograniczamy się na tej kronikarskiej wzmiance, dodając, iż na posiedzeniu komitetu znajdował się również p. Spieszowski, tutejszy obywatel, zaproszony na członka delegacji, kierującej przewidywanym przytuliskiem żebraczy na Pawiej.

W ostatniej chwili włączono do statutu, aby założeniem zawiązującego się towarzystwa była opieka nad przytuliskami nocnymi, które w czasie zimy stanowią tak dzielną pomoc dla bezdomnych biedaków.

Statut, przetłumaczony na język rosyjski, został już przedstawiony p. oberpolicmajstrowi, który dla zawiązującej się instytucji udzielił wiele pomocy i przyrzekł wyjednać u władzy rychłe zatwierdzenie.

= Koniec uwięzienia dzieła.

Do dnia wczorajszego wszyscy wystawcy odebrali już swoje przedmioty, użyte na wystawę starożytności w hotelu Europejskim, przyczem obyło się bez wszelkiej reklamacji.

Tym sposobem komitet doprowadził szczęśliwie do samego końca piękne swe dzieło.

Od południa dnia dzisiejszego (6-go b. m.) dalsze czynności komitetu załatwiać się będą w gmachu warszawskiego Towarzystwa dobroczynności.

= Lombard miejski.

Na ostatniej sesji członków magistratu został zatwierdzony protokół marcowej licytacji, odbytej w lombardzie miejskim.

Zatem przewyżki, otrzymane przy sprzedaży 161 zastawów, a czyniące w ogólnej sumie 2,304 rs. 80 kop., kasa lombardu z dniem dzisiejszym zacznie wypłacać okazicielom świadectw zastawowych.

Zwracamy uwagę właścicieli sprzedanych zastawów, iż należne im przewyżki wydawane będą tylko w ciągu roku jednego od daty zatwierdzenia rachunków licytacyjnych, t. j. do d. 4-go maja 1888-go r.; kto zaś nie zgłosi się w tym terminie, utraci prawo odbioru należności, która w takim razie przejdzie na rzecz zakładów dobroczynnych.

= Nordenskjöld w Warszawie.

Nie jednego zadziwia zapewne długa i to za trzecim powrotem bytność niezonego podróżnika szwedzkiego w naszym mieście.

Nikt chyba nie przypuszcza, aby przyjemności warszawskie były przyczyną pobytu barona Nordenskjölda, przyzwyczajonego do trybu życia w najpiękniejszych miastach zagranicznych.

Magnesem tym, jak się okazało, jest zapal do nauki, dla której znakomity szwedzki znalazł nadspodziewanie obfite źródła w Warszawie.

Nordenskjöld codziennie po kilka godzin przesieduje w bibliotece ordynacji Zamojskiej i tu robi wypisy z dzieł ścisłych dawnych matematyków i geografów.

Znalazły się tu prawdziwe unikatki, jakich nie posiadają inne większe nawet księgozbiory zagraniczne.

Miedzy innymi Nordenskjöld przewertował Ptolemeusza w oryginale o obrotach ciał niebieskich.

Góściowi dopomaga w tych studiach szanowny profesor Józef Przyborski.

= Na zastaw weksli.

Brak kredytu, zmuszający kupców naszych do trzymania u siebie weksli, otrzymanych za sprzedane towary, powoduje obecnie większe trudności w

naszych sferach kupieckich, niż brak zamówień, które ciągle napływają.

Nie dziwnego, iż kapitaliści mniejszego kalibru starają się wyzyskać to położenie na własną korzyść.

Jeden z nich wpadł na pomysł udzielania pożyczek na zastaw weksli osób trzecich, ofiarując połowę wartości, a żądając jednocześnie wekslu osoby, biorącej pieniądze do wysokości przyjętej sumy.

Tym sposobem jedna strona daje potrójne zabezpieczenie, zmuszona potrzebą do ugody, a pocieszając się niską dyskonta.

= Okowita.

Jeden z tutejszych hurtowych kupców, handlujący okowitą, otrzymał z Hamburga zamówienie na dostawę spirytusu wartości 200,000 rs.

Zakupiony płyn ma być dostarczony w ciągu jednego do dwóch miesięcy.

= Zwyczaj.

Od jednego z kupców gdańskich otrzymujemy wiadomość, iż ceny drzewa zaczęły znacznie się podnosić.

Zniżka cen na budulec, spowodowana świeżo wprowadzonym cłem wchodowym ze strony pruskiej, przyczyniła się, jak wiadomo, do bankructwa wielu poważniejszych firm na Litwie.

Obecnie interesa innych poprawia się zapewne.

= Dla bezpieczeństwa.

Z powodu znacznego zapotrzebowania szkła, zabrakło w mieście chwilowo takowego, do czasu więc wprowadzenia nowych szyb, potłuczone pozostawiono w oknach, z których przy lekkim podmuchu wiatru kawałki szkła spadają na chodniki.

Ze względu na bezpieczeństwo publiczne, należałoby potłuczone szyby z okien jaknajprędzej powyjmować.

= Korzyści z nawalnicy.

I potłuczone szkło przydać się może.

Zabierają je koszarom całami do swych warsztatów szewcy, szkło bowiem potrzebne im jest do skrobania skóry na podeszwach i obcasach.

= Słuszną uwagę.

Jeden z naszych znajomych zwraca uwagę, iż, podczas mającej wkrótce nastąpić rozbiórki starej kolumny Zygmunta, należałoby monolit, z jednej sztuki marmuru chełmskiego wykuty, oszczędzać, znieść go ostrożnie i choćby w podwórzu Muzeum przemysłu i rolnictwa ku wiecznej rzeczy pamięci ustawić.

Niewielki koszt przeniesienia i ustawienia we wskazanym miejscu tego monolitu poniosłoby zapewne chętnie Muzeum, dla przyszłych zaś zwłaszcza pokoleń byłoby to pamiątką dobrze świadcząca o przemysle w początkach XVII-go wieku i o szacunku, jakim ten przemysł cieszył się pośród tegoż społeczeństwa w naszym XIX-ym wieku.

= Fotografje... gradu.

Amator fotograf p. Dąbrowski, posiadacz większego aparatu rewolwerowego, wpadł na dowcipną myśl zdjęcia widoku onegdajszej burzy gradowej za pomocą aparatu błyskawicznego (*instantané*).

Pomimo braku odpowiedniego światła, niektóre zdjęcia okazały się szczęśliwymi, jakkolwiek gęsta warstwa gradu przeszkadzała perspektywie.

Pan D. fotografował także ziarną gradu, które, z uwagi na różnorodność kształty oraz stosunek wielkości do siebie, mogą mieć dla badaczy pewne znaczenie.

Klische będą reprodukowane w jednym z tutejszych zakładów fotograficznych.

= Miły synalek.

W tych dniach zniknął bez wieści pewien pozłaczany młodzieniec, znany we wszystkich sferach jako materiał na „rycerza przemysłu".

Opini tej o sobie nie zawiódł, spełniając nikczemny czyn okradzenia własnej matki w sposób podstępny i zuchwale uplanowany.

Pani ** na pewnej posesji w Piotrkowie posiadała sumę hipoteczną 12,000 rs.

Otóż synek wynajduje jakąś damulkę w odpowiednim wieku i skłania ją do przyjęcia na siebie roli jego matki.

Z ową damą jedzie do Łowicza i tam otrzymuje plenipotencję notarialną do sprzedania sumy hipotecznej.

W Łowiczu też znajduje dwóch świadków rekonoscentów i razem z nimi udaje się do Piotrkowa, gdzie już poprzednio wyszukał nabywcę sumy.

Tu odbyła się formalna cesja, a młodzieniec, otrzymawszy 10,000 rs., bezzwłocznie wyjechał za granicę.

Fakt oszustwa wydał się dopiero w kilka dni później.

Pani ** sprzedaż nie akceptuje, więc rozpoczęło śledztwo karne, a za miłym synalkiem zostały rozesłane listy gończe.

= Kradzieże u jubilerów.

Złodzieje upodobili sobie jubilerów, okradają im bowiem nie tylko sklepy, lecz i mieszkania.

W domu p. Rożańskiego, jubilera, zamieszkałego pod nrem 19-ym na Nowym-Swiecie, została splejona kradzież rozmaitych przedmiotów na sumę kilku set rubli.

W sprawie kradzieży pod nrem 71-ym na Krakowskim-Przedmieściu, w sklepie Heleny Kalhornowej, otrzymujemy następujące szczegóły:

Wartość skradzionych klejnotów istotnie wynosi około 13,000 rs.

Kradzież została spełnioną między godziną 4-tą a 5-tą rano.

Złodzieje w niewiadomej liczbie, wchodząc od ulicy Koziej, musieli wylamywać zamki aż u trojga drzwi, zanim się dostali do wnętrza sklepu.

Tu zabrali wszystko, co było w gablotkach.

Usiłowali również rozbić kasę ogniotrwałą, o czem świadczą ślady na zewnątrz, lecz grube i mocne ściany kasy oparły się wszelkim uderzeniom.

Dzięki doraźnemu śledztwu, już jednego ze złodziei, w osobie znanego policyjny indywiduum Mittela, aresztowano.

Przyznał się on do udziału w kradzieży, wymienił nawet pasera, u którego część łupu na niego przypadła, lecz towarzyszyków nie chciał zdradzić.

Część klejnotów odebrano.

Dalsze śledztwo prowadzi się nadzwyczaj energicznie.

= Samobójstwo.

Kasjer kolei konnej Józef Hoffman, o którego zamachu samobójczym donosiliśmy przed kilku dniami, zmarł wczoraj w szpitalu starozakonnym.

Przyczyny rozpaczliwego zamachu nie chciał wyjawiać.

= Po pijanemu.

W dniu wczorajszym w bawarji pod nrem 16-ym na Nowosennatorskiej Jan Borkowski, będąc mocno pijanym wszczął kłótnię z żoną Marianną, która usiłowała małżonka jak najrychle wyprowadzić.

Borkowski sprzeciwiał się, a następnie, pochwyciwszy cynowy półmisek, uderzył nim żonę w głowę tak silnie, iż biedna kobieta upadła, tracąc przytomność.

Rana jest niebezpieczna.

= Pokąsanie.

W dniu wczorajszym pies, podejrzany o wściekliznę, pokąsał dwóch chłopców Lejbe Gerthopfa i Abrahama Krakowiaka.

Mocno pokąsanym pomoc lekarska została bezzwłocznie udzielona.

Właściciel psa Jan Roczniak został pociągnięty do odpowiedzialności sądowej.

= Ogień.

Wczoraj, o godzinie w pół do dwunastej, przy ulicy Nalewki pod nrem 24-ym, w magazynie damskich kapeluszy p. Juwiera wybuchł pożar.

Zawiadomiony oddział nalewkowski pośpieszył natychmiast na ratunek i ogień wkrótce ugasił.

Zniszczeniu uległa część kapeluszy i piór, a także i pułki zostały nieco uszkodzone.

+ Droga żelazna, fabryczno-łódzka osiągnęła w lutym r. b. za przewóz pasażerów i towarów 49,255 rs. 22 kop., czyli o 3,789 rs. 36 kop. więcej, aniżeli w tymże miesiącu r. z.

+ W kieleckim oddziale banku państwa na 4% wewnętrzną pożyczkę zapisano się na 121,000 rs.

+ Zapisy na 4% pożyczkę wewnętrzną w kaliszkim oddziale banku państwa doszły do sumy 400,000 rs. Największy pojedynczy zapis wynosił 50,000 rs.

+ Fabryka bryczek i wozów gospodarskich, od trzech lat istniejąca w Zwierzyńcu, w dobrach Ordynacji Zamojskiej, będzie albo zupełnie zwinięta, albo znacznie zmniejszona.

+ Z powodu niezliczonych a zuchwałych kradzieży i częstych napadów w ostatnich czasach w Łodzi, obywatele miasta postanowili postarać się o władzę o przeprowadzenie gruntownej reorganizacji nowej straży bezpieczeństwa w mieście.

+ Ogólne zebranie członków łódzkiej straży ogniowej ochotniczej odbyło się d. 2-go b. m.

+ Jeszcze jedno.

Do olbrzymiej liczby nabożeństw, jakie odprawiono tak w kraju, jak za granicą, za Kraszewskiego, przybywa jeszcze jedna msza żałobna.

Odbyła się ona w d. 27-ym z. m. w Koninie.

Jak wszędzie, tak i tam, zgromadziły się tłumnie do kościoła wszystkie warstwy społeczne.

+ Wspomnienie pośmiertne.

W Płocku zmarł temi dniami Jan Wojcicki, były żołnierz b. wojsk polskich.

Zmarły urodził się w r. 1802-im, wstąpił zaś do 4-go pułku strzelców konnych w r. 1820-ym.

+ Towarzystwo kredytowe m. Konina.

Korespondent z Konina do *Kaliszanina* donosi, iż w mieście tem powstał projekt założenia Towarzystwa

kredytowego miejskiego, które mogłoby dostarczać obywatelom konińskim łatwego i taniego kredytu.

Korzystając z doświadczenia innych miast powiatowych, Konin nie żąda zatwierdzenia samodzielnego Towarzystwa kredytowego, ale pragnąłby, aby władza zezwoliła na przyłączenie jego nieruchomości do sfery działania podobnego Towarzystwa, istniejącego w Kaliszu.

Zważywszy, że Konin posiada 173 numerowanych budowli, zabezpieczonych urzędowo od ognia na ogólną sumę 553,773 rs., przyłączenie takie nie powinno przynieść żadnej ujemy kaliskiemu Towarzystwu, ale przeciwnie wpłynęłoby korzystnie na rozszerzenie jego operacji finansowych.

Za przykładem Konina powinnyby pójść i inne miasta powiatowe.

+ Towarzystwo wioślarskie w Płocku.

W nadchodzącą niedzielę nastąpi stanowczo otwarcie przystani Towarzystwa wioślarskiego w Płocku. Prócz zwykłego ceremoniału, członkowie Towarzystwa zamierzają odbyć wycieczkę w górę rzeki.

+ Wystawa w Rydze.

W Rydze otwartą została niedawno wystawa rzeźmi.

Po za zwykłym działem, wystawa ta posiada podobno bogatą kolekcję sreber i różnych pamiątek, jako to starodawnych mebli i naczyń cechowych.

+ Nowy wynalazek.

Wolfski wieścił donosi, że student uniwersytetu kazańskiego, niejaki Cz., wynalazł nowy środek oświetlania domów światłem elektrycznym.

Środek ten jest nadzwyczaj tanim, gdyż urządzenie baterji, służącej do oświetlenia całego domu, kosztuje tylko 75 rs.

Bateria oświeca 70 lampek systemu Edisona w przeciągu dwóch miesięcy, po 6 godzin dziennie.

Do baterji wprowadzone są zwyczajne elementy z pewnem tylko ulepszeniem, stanowiącem sekret wynalazcy.

Według fotometru, siła oświetlenia równa się 30 tu świecom stearynowym.

+ Z Odessy.

Z Odessy donoszą o panującym tam silnie zastoj w interesach.

Wiele fabryk ogranicza produkcję i wydal robotników.

Firmy handlowe także zmniejszają swe operacje, a jedna znaczna firma wywozowa zamierza zupełnie zwinąć swą działalność.

Handel detaliczny idzie ospale, a rzemieślnicy narzekają na brak zamówień.

+ „Fabrykantka aniołków” na prowincji.

Mamka u pp. M., zamieszkałych w Sosnowcu, oddała na wychowanie dziecko swoje jakiejś kobiecie, placąc jej za to po 5 rs. miesięcznie.

Gdy po jakimś czasie matka chciała zobaczyć dziecko, kobieta owa powiedziała, że je oddała jakiemś państwu w Dąbrowie; badana jednak energiczniej tłómaczyć się poczęła, iż, przybywszy do Dąbrowy i wysiadając z rzeczami, prosiła obok siedzącej kobiety o potrzymanie jej dziecka i że gdy powróciła, pociąg już ruszył.

Wszystko to okazało się kłamstwem.

Wkrótce bowiem znaleziono pod Dąbrową w lesie dziecko to uduszone.

Jak się pokazało, kobieta owa, przyjmując dzieci, dusiła je, gdyż w niedługim czasie znaleziono i drugie dziecko w taki sam sposób życia pozbawione.

Ohydną zbrodniarkę osadzono w więzieniu w Będzinie.

+ Nowa zbrodnia w Łodzi.

Łódź od niejakiego czasu stała się teatrem ciągłych kradzieży i zbrodni.

Obecnie *Dziennik Łódz.* zapisuje nowy fakt.

W sobotę, około godziny 9-ej wieczorem, Wojciech Skura, mularz, pechnął nożem w bok stróża domu z pod nr 6-go na Nowym Rynku.

Tym razem pobudką zbrodni była zemsta, jakkolwiek sprawca znanym był podobno, jako człowiek nieszanujący cudzej własności.

Wojciech Skura dostał robotę w pomienionym domu, a stróż, nie ufając mu, nie spuszczał go z oka i w końcu ostrzegł gospodarza, iż mularz więcej upatruje kradzieży, aniżeli roboty.

W skutek tego Skurę wydalon.

To było powodem do zemsty.

Raniony stróż w stanie bardzo niebezpiecznym odwieziony został do szpitala, a sprawcę przestępstwa aresztowano.

jak i bliższej, z obfitego więc materiału czynimy jeszcze wyjątek, wybierając ważniejsze szczegóły.

Oprócz panny D., która z powodu silnego wrażenia zapadła w obłąd umysłowy, podobnemu losowi uległ Teofil Z., ex-konduktor kolejowy, dopiero przed półrokiem wypuszczony ze szpitala Jana Bożego.

Młody ten, liczący 26 lat wieku człowiek zdawał się być zupełnie uleczonym i obawa recydywy minęła.

Tymczasem w czasie onegdajszej nawałnicy Z., znajdując się w parku łażeniowskim na przechadzce, doznał nadzwyczaj silnego wrażenia, wskutek którego obłąd powrócił z dawną siłą i Z., początkowo straciwszy przytomność, wypadł w furję, rozrywając na sobie ubranie i zaczepiając w gwałtowny sposób przechodniów.

Dwaj stróż musieli go zwięzać i obezwładnionego odwieziono do cyrkułu, a następnie do mieszkania.

Recydywa jest straszniejsza od pierwotnego stanu i furjanta musiano umieścić w domu obłąkanych.

* Na dowcipny sposób wziął się jeden z oficjalistów browaru Junga.

W czasie nawałnicy pozbił on największe odłamy lodowe i umieścił je natychmiast w lodowni, gdzie do wczoraj rana przetrwały.

Zważono też wczoraj wszystkie cztery odłamy i otrzymano największą wagę 39 gramów, następnie 35, dalej 28 i 23.

* Dowodem siły, z jaką w dniu onegdajszym padały kule gradowe, są powycinane w niektórych szbach niewielkie, zupełnie foremne i jakby od strzału broni palnej pochodzące kółka.

Wiadomo, że tak foremne kółka wybija w szybie jedynie kula wystrzelona z broni palnej i to na bliską odległość.

Jedną z tak podziurawionych szyb oglądaliśmy w gmachu, w którym mieści się bank dyskontowy.

* Wczoraj odbyło się posiedzenie członków zarządu Towarzystwa ogrodniczego i zdecydowano na tem zebraniu przedsięwziąć odpowiednie środki, aby przyjąć z pomocą najbardziej poszkodowanym ogrodnikom.

Straty, po bliższem zbadaniu, okazały się daleko większe, aniżeli na razie przypuszczano, gdyż oprócz inspektów i szklarni, grad poranił drzewka owocowe w szkółkach.

Wiele drzewek przez użycie pewnych środków da się ocalić, lecz mnóstwo trzeba wyrzucić, a strata w samych drzewkach wynosi w ogrodach podmiejskich przeszło 30,000 rs.

* Grad cudotwórcą.

W dniu onegdajszym do jednego z domów na Złotej wszedł żebrak, opierając się na kulach i z trudnością posuwając się krok za krokiem.

W ten sposób dowlókl się on na środek podwórza i zaczął śpiewać modlitwy.

Gdy pierwsze kule gradowe posypały się z nieba, kaleka zapomniał o kulach i pędem uciekł w ką podwórza.

Stróż miejscowy schował porzucone przez „uzdrowionego” szcudła i dopiero po usilnych błaganiach zwrócił mu takowe.

* Szklarze przybyli wczoraj z prowincji, a mianowicie z Piotrkowa i Częstochowy.

Widzieliśmy całą gromadkę, wysiadającą na dworcu kolejowym z materiałem i wszystkimi potrzebami utensylami.

Wszyscy podobno znaleźli robotę i to na przeciąg kilku dni, chociaż jest obawa, sądząc z mnóstwa obstalunków, że robotników nie zbraknie, lecz materiał, o ile nie nadejdą zamówione transporty, dziś się może wyczerpać.

* Pod Pruszkowem dzierżawca ogrodu, Wincenty Jasiński, na widok poniesionej straty z rozpacz strzelał do siebie z zamiarem pozbawienia się życia.

Na szczęście, kula utkwiła w lewym boku dość powierzchownie i życiu Jasińskiego żadne niebezpieczeństwo nie grozi.

Nieszczęśliwy człowiek poniósł stratę w ogrodzie na sumę kilku tysięcy rubli, to jest tyle, ile włożył w dzierżawę ogrodu.

* Z pod Miłosny komunikują nam o wypadku śmierci, wynikłej z gradu.

Siostra żony droźnika kolejowego, Anna Niedziałkówna, 17-letnia dziewczyna, zaskoczona nawałnicą w polu, poniosła tak ciężkie obrażenia, iż, z powodu nich, oraz w części z powodu przestraszenia, po odwiezieniu do najbliższego domostwa, w nocy życie zakończyła.

Z TEKNI PRAWNIKA.

Na wzór zamieszczonej we wczorajszym dodatku porannym informacji prawnej, wprowadzamy odtąd stale w piśmie naszym rubrykę pogadek prawnych w ważniejszych kwestjach codziennego życia.

Kwestyj tego rodzaju, na które odpowiedź daje tylko prawo, nastęca się mnóstwo zarówno w życiu prywatnym, jak publicznym, nie każdy zaś chce i może udać się po rozstrzygnięcie wątpliwości do podreçznika lub wydoskonalonego specjalisty.

Odczyty popularne, jako nie odpowiadające potrzebom codziennej, przewodniki i poradniki prawne, wymagające pewnego przygotowania i pracy umysłowej, nie czynią zadość potrzebom prawnym przeciętnego czytelnika.

Niemniej jednak potrzeby te istnieją ciągle, a nawet z rozwojem stosunków życiowych stale się zwiększają. Zaradzić im mogą tylko doraźne rady adwokata (częstokroć niedostępne dla niezamożnych ze względów pieniężnych), lub krótkie, lecz źródłowe, informacje w piśmie codziennym.

Czyniąc zadość tej potrzebie, wprowadzamy stały dział informacji prawnych, które pojawiać się będą w miarę potrzeby w kwestjach na czasie, lub też ogół czytelników obchodzących.

Mamy nadzieję, że czytelnicy nasi ocenią wartość tej innowacji i zechcą przyjąć czynny udział w wykonaniu naszego zamiaru nadsyłaniem listów w kwestjach spornych i zwracaniem uwagi redakcji na okoliczności donioslejszego znaczenia, lub nasuwające się często do rozstrzygnięcia w życiu codziennym.

Nekrologja.

† S. p. Wiktorja z Fontanich **Rylle**, wdowa po urzędniku b. Banku Polskiego, opatrzona św. sakramentami, po długich i ciężkich cierpieniach, przeniosła się do wieczności w dniu 4-ym maja, mając lat 40. Stroskani: córka i syn zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w dniu 6-ym maja, to jest w piątek, o godzinie 10-ej zrana w kościele św. Krzyża, oraz na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła i tegoż dnia o godzinie 6-ej i pół wieczorem, na cmentarz powązkowski. —1570—

† S. p. Michał **Swinarski**, były fabrykant wyrobów srebrnych i obywatel miasta Warszawy, po krótkich lecz ciężkich cierpieniach, przeniosł się do wieczności dnia 4-go maja 1887 r., przeżywszy lat 74. Pozostali brat i siostra, oraz dwie wnuczki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w dniu 7-ym maja, to jest w sobotę, o godzinie 10-ej i pół zrana w kościele Wszystkich Świętych na Grzybowie, oraz na wyprowadzenie zwłok tegoż dnia i z tegoż kościoła o godzinie 6-ej po południu na cmentarz powązkowski. Oddzielne zaproszenia rozsłane nie będą. —1576—

† Za dusze s. p. Bronisława i Stanisławy z Bonoldich małżonków **Cieszkowskich**, odprawiona będzie msza święta, w dniu 7-ym maja r. b., to jest w sobotę, o godzinie 11-ej zrana w kościele św. Krzyża w kaplicy Matki Boskiej, na którą zaprasza się. —1573—

† Dnia 7-go maja, to jest w sobotę, jako w rocznicę śmierci s. p. Aleksandra **Radzikowskiego**, odbędzie się żałobne nabożeństwo w kościele Narodzenia Najśw. Marii Panny (pokarmielickim) na Lesznie, o godzinie 10-ej zrana, na które pozostała żona wraz z synami zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —1577—

Nadesłane.

Doktor Władysław Krajewski, lekarz zdrojowy w Teplicach czeskich, przybył do Warszawy na dni kilka.

TELEGRAMY

„KURJERA WARSZAWSKIEGO”.

Lwów 5-go maja. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Rada miejska przyzwoliła na budowę teatru letniego w ogrodzie miejskim. Budynek ma stanąć w początkach lipca.

Wiedeń 5-go maja. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Do *Presse* telegrafują z Belgradu, że przesilenie ministerjum zakończy się w przyszłym tygodniu. Król i ministrowie żądają, aby następcą tronu nie jechał z matką do Krzymu, lecz pozostał w Belgradzie (Aj. półn.).

Wiedeń 5-go maja. (Tel. pryw. Kurj. W.) — *Politische Correspondenz* donosi z Konstantynopola: Komitet ministrów, któremu powierzono rozpatrzenie propozycji rosyjskich co do rozwiązania sprawy bułgarskiej, ciągle jeszcze obraduje. Popchnięcia rzeczy naprzód spodziewają się po posłuchaniu pólta Nelidowa u sultana, które zapowiedziano.

Berlin 5-go maja. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Na dzisiejszem posiedzeniu parlamentu niemieckiego odczytanem zostało pismo ks. Bismarka, żądające upoważnienia do wytoczenia śledztwa sądowego przeciw posłowi alzackiemu Gradowi, zgodnie z wnioskiem prokuratorji kolmarskiej. (Ks. Bismark postanowił widocznie pozbyć się po kolei wszystkich posłów z Alzacji i Lotaryngji; przyp. red.)

Berlin 5-go maja. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Podczas dzisiejszych obrad sejmiku pruskiego nad wnioskiem dep. Minnigerode o podwyższeniu cla od zboża, minister rolnictwa, Lucius, zgadzając się na

Echa z burzy gradowej.

* Wiadomości, uzupełniające rozmiary klęski gradowej, wciąż napływają z miasta i okolicy, tak dalszej,

Дозволено Цензурою—Варшава 24 Апрѣля (6 мая) 1887 г.